

- 1) występuje z wnioskami w sprawach organizacji obsługi prawnej przedsiębiorstw,
- 2) analizuje funkcjonowanie obsługi prawnej, stosowanie obowiązujących przepisów i wytycznych, a w miarę potrzeby przeprowadza doraźną inspekcję,
- 3) występuje z wnioskami w przedmiocie inicjowania przez zjednoczenie stałej obsługi prawnej przedsiębiorstw przez zjednoczenie w rozumieniu § 5 wytycznych stanowiących załącznik nr 1 do zarządzenia,
- 4) występuje z wnioskami w przedmiocie porozumień o wspólnej obsłudze prawnej w rozumieniu § 6 wytycznych stanowiących załącznik nr 1 do zarządzenia.

2. Ponadto radca prawny zjednoczenia:

- 1) informuje przedsiębiorstwa w zakresie istotnych dla nich aktów prawnych, w szczególności nie publikowanych, oraz zagadnień prawnych, o których mowa w § 18,
- 2) udziela wyjaśnień i porad fachowych przedsiębiorstwom, na ich żądanie, w sprawach wątpliwych,
- 3) udziela doraźnej pomocy fachowej przedsiębiorstwom, nie zatrudniającym radców prawnych, nie korzystającym ze wspólnej obsługi prawnej w rozumieniu § 6 ani ze stałej obsługi prawnej radcy zjednoczenia w rozumieniu § 5 wytycznych stanowiących załącznik nr 1 do zarządzenia,
- 4) opracowuje inne sprawy w zakresie obsługi prawnej, wpływające z przedsiębiorstw zgodnie z przepisami uchwały nr 533 i niniejszych wytycznych (np. wystąpienia z § 8 i § 15), oraz sprawy wynikające z wytycznych i poleceń organów nadrzędnych nad zjednoczeniem,
- 5) wykonuje obowiązki przewidziane w § 18 i § 19 wytycznych stanowiących załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 18. Zjednoczenie powinno zwoływać w miarę potrzeby narady radców prawnych zgrupowanych przedsiębiorstw (podporządkowanych jednostek organizacyjnych) poświęcone omawianiu najważniejszych zagadnień prawnych, istotnych dla zjednoczenia (branży), ustalenia jednolitego postępowania w sprawach typowych i powtarzających się oraz dla rozważenia innych kwestii powstałych w związku z działalnością obsługi prawnej. Organizacja, prowadzenie i opracowanie wyników narad należy do radcy prawnego zjednoczenia.

§ 19. Zakres aprobaty przez radcę prawnego korespondencji wychodzącej na zewnątrz zjednoczenia określa regulamin lub instrukcja, o której mowa w § 1.

§ 20. Radcowie prawni zjednoczeń objętych planowaniem centralnym uprawnieni są do zastępowania zjednoczeń w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, o ile w poszczególnych przypadkach nie jest to wyraźnie zastrzeżone ministerstwu (centralnym urzędowi).

III. Obowiązki referenta prawnego przedsiębiorstwa.

§ 21. Zakres obowiązków referenta prawnego przedsiębiorstwa nie zatrudniającego radcy prawnego powinien być określony przy odpowiednim zastosowaniu przepisów rozdziału I, z wyłączeniem § 11 ust. 3 i 4, oraz z następującymi zmianami:

- 1) referent powinien samodzielnie załatwiać sprawy typowe, właściwe i powtarzające się w danym przedsiębiorstwie oraz nie wymagające wykładni przepisów prawnych nastroczającej poważniejsze trudności,
- 2) w sprawach o charakterze nietypowym lub o dużym znaczeniu gospodarczym referent, przed wydaniem opinii prawnej, opracowaniem umowy itp. oraz w sprawach wymagających wykładni przepisów nastroczającej poważniejsze trudności lub mającej znaczenie precedensu — powinien zasięgnąć wyjaśnień lub porady fachowej radcy prawnego zjednoczenia lub radcy prawnego innego przedsiębiorstwa; dotyczy to w szczególności takich spraw, jak umowy o powierzenie przez przedsiębiorstwo dostaw, robót i usług jednostce nie uspołecznionej na kwotę ponad 50 tys. zł, umorzenie należności przedsiębiorstwa w wysokości ponad 50 tys. zł, spisywanie na straty ubytku w mieniu przedsiębiorstwa o takiej wartości, przekazywanie nieodpłatne lub sprzedaż przedmiotów mających charakter środków trwałych nie będących przedmiotem obrotu o wartości ponad 50 tys. zł itp.,
- 3) referent zastępuje przedsiębiorstwo w postępowaniu sądowym, arbitrażowym, administracyjnym oraz przed innymi organami orzekającymi jedynie w sprawach typowych, nieskomplikowanych; zastępstwo w innych sprawach wymaga porozumienia ze zjednoczeniem lub skorzystania z doraźnej obsługi prawnej w myśl § 15 ust. 3 wytycznych stanowiących załącznik nr 1 do uchwały.

271

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 3 lipca 1962 r.

w sprawie zezwolenia na wypłaty w złotych należności wynikających z umów zawartych z cudzoziemcami dewizowymi przez polskie przedsiębiorstwa wydawnicze.

Na podstawie art. 10 ust. 1 w związku z art. 19 ust. 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zezwala się polskim przedsiębiorstwom wydawniczym na wypłacanie w kraju kontrahentom zagranicznym na ich żądanie należności płatnych w złotych w kraju, przypadających im z umów wydawniczych zatwierdzonych pod względem dewizowym na pokrycie kosztów pobytu i utrzymania w Polsce autorów, ich współmałżonków i dzieci, jak również pracowników zainteresowanego wydawnictwa zagranicznego.

§ 2. 1. Należności, o których mowa w § 1, mogą być wpłacane z nastąpieniem terminu ich wymagalności również

na zagraniczne rachunki specjalne wierzycieli, otwierane i prowadzone w złotych w Banku Handlowym w Warszawie S. A.

2. Rachunki wymienione w ust. 1 nie mogą być zasilane innymi wpłatami, aniżeli wymienione w tym przepisie, a kwoty znajdujące się na tych rachunkach nie podlegają transferowi za granicę.

3. Dokonywanie wypłat w kraju z rachunków wymienionych w ust. 1 do rąk osób, o których mowa w § 1, nie wymaga zezwolenia dewizowego.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole